

люлѣе параходътъ, всички ставатъ замислени, като философи, като-че слушатъ нѣкоя важна проповѣдь. Втория день започватъ да усѣщатъ нѣкакво разстройство въ корема, почва яденето на лимони, лѣгане по пода и повръщане. Но, като излѣзатъ на суша, — „Какъ минахте океана?“ — „Благополучно“. Ох-о-о! Този океанъ отъ земята до Небето докато го минате, колко пжги ще повръщате! Ще кажете: „Много мъчна работа е!“ Но, като излѣзете на суша, ще имате огличенъ апетитъ, защото много хубаво ще бждете предистени. Тази Марта въ океана вдига голѣмъ шумъ наоколо си, разтрѣсва параходи, създава викове, плачъ, но, щомъ излѣзете на брѣга, щомъ дойде Мария, вие казвате. „Слава Богу, минахме благополучно“. Не бойте се, бждете винаги при вашия великъ Учителъ, за да може да разрѣшите въпроса на живота. Много сложни задачи имате въ живота: възпитание на дѣцата, отношения на мъжа и жената единъ къмъ други, отношения къмъ обществото, отношения къмъ човѣчеството. Много задължения имате. Какъ ще ги завършите? Нѣкои-мислятъ, че, като станатъ християни, нѣматъ задължения. Не, тъкмо обратното. християнинътъ има повече и трѣбва да изпълни много добръ своитѣ задължения, и, когато завършва деня, трѣбва да усѣща велико спокойствие, че е свършилъ онова, което е трѣбвало да свърши, а което не е направилъ, да го тури въ програмата си за другия день. Единъ день ще бждете Марта, другъ день — Мария, а когато бждете при възѣтѣ на вашия Учителъ, тогава нека и Марта и Мария, всич-